

PI
646

SCENA *și* ECRANUL

224616

NUMARUL 16

1957

Ștefan Ciubotărașu și Marcel Anghelescu într-o scenă din film

CAZUL LAKATOȘ

Pe platourile Studioului „București” se turnează ultimile scene ale filmului „Cazul Lakatoș” (după o năvelă de Sütő Andras). În curînd noul film va fi prezentat pe ecranele Capitalei.

Viitorul stagiunii cinematografice

DIRECȚIA REȚELEI CINEMATO-
GRAFICE ȘI A DIFUZĂRII FILME-
LOR PREZINTĂ...

De câte ori — dragi cititori — instalați confortabil în sălile cinema-
tografelor, nu vi s-au perindat prin fața ochilor aceste câteva cuvinte —
pentru Dvs. fără însemnătate — precedînd titlurile unor filme care v-au
emoționat..

Și de câte ori nu le-ați citit și recitit mecanic, așteptînd cu nerăb-
dare „să înceapă acțiunea“ și să urmăriți „cu sufletul la gură“ întîmplările
cînd tragice, cînd vesele ale eroilor, interpretați de actorii Dvs. preferați.

De data aceasta, noi oprim pelicula chiar la începutul ei, chiar la
aceste banale cuvinte: „Direcția Rețelei Cinematografice și a Difuzării Fil-
melor prezintă...“ Nu ne urcăm pe ecran și nici în cabina operatorului, ci
pătrundem într-o clădire impunătoare de pe str. Iulius Fucik la Nr. 25.
Vrem să aflăm nu ce filme „prezintă“ la sfîrșitul stagiunii estivale această
Direcție, ci ce se va prezenta la toamnă și la iarnă. Vrem să aflăm —
puțin pentru noi — dar mai mult pentru Dvs.

Și iată-ne luînd loc în fața Tov. A. Iscovici, director adjunct la
„Rețea“ și „Difuzarea“.

CITEVA DIN PREMIERELE DIN PRIMA PARTE A STAGIUNII

— Vă rog să ne vorbiți cîte
ceva, despre filmele care vor fi
pe ecranele Bucureștiului la în-
ceputul toamnei.

— Fără să intrăm în detalii,
fără să anunțăm film cu film,
toate producțiile programate —
oare spectatorilor nu trebuie să
le mai rezervăm în timpul anului
astfel de bucurii? — vă anunțăm
premierea unui film românesc, „O
mică întîmplare“, realizat de regi-
zorul I. Turcu și avîndu-l inter-
pret principal pe Marcel Anghe-
lescu. Sînt convins că spectatorii
vor considera „O mică întîmplare“
o nouă biruință a cinematograției

romînești. Alte premiere la înce-
putul stagiunii vor mai fi „Don
Quijote“, film al cărui interpret
principal este marele actor sovie-
tic Cercasov — o producție în
culori, pe ecran lat — „Sacrificiu
de anul nou“ — o valoroasă pro-
ducție a studiourilor din R. P.
Chineză.

Apoi filmul polonez „Ei iubesc
viața“ (Canalul), care s-a bucurat
de o excepțională apreciere la
Karlovy-Vary, delicioasa comedie
cehă „Bravul soldat Sveik“, fil-
mul indian cu Raj Capoore „Ma-
tricola 420“, filmul italian „Ulise“,
„Gervaise“ o producție franceză
etc.

In luna prieteniei Romîno-So-

Pc. 224616.

Scenă din filmul „Lecția de istorie“

vietice, pe ecranele cinematografe-
lor vor rula ultimele producții ale
studiourilor sovietice, realizate cu
ocazia aniversării a 40 de ani
de la Marea Revoluție Socialistă
din Octombrie. Spre bucuria spec-
tatorilor vor fi reluate marile rea-
lizări ale cinematograției sovietice
dintre care citez: „Crucișetorul
Potemkin“, „Alexandr Nevski“,
„Amiralul Ușacov“ „Învățătoarea
din Satrîi“, „Vinovați fără vină“.
Filmul în culori „Pavel Corcea-
ghin“ și coproducția sovieto-bul-
gară „Lecția de istorie“ vor fi
prezentate în aceeași perioadă.

Adese ori — continuă să ne
vorbească Tov. Iscovici — spec-
tatorii ne-au mărturisit dorința
ca la premiere să fie invitați ac-
torii și regizorii filmelor res-
pective. Noi am început încă din
acest an să ținem seamă de aceste
dorințe. Simone Signoret a pre-

zentat filmul „Thérèse Raquin“
iar la premiera filmului „In to-
iul luptei“ i-am avut printre noi
pe actorii sovietici V. V. Andiuș-
ko și Vladimir Emeleanov. Pentru
viitoarea stagiune, i-am invitat la
noi pe Raj Capoore, o delegație
de actori francezi, pe Betsy Blair
protagonista filmului „Calle mayor“
(Strada mare), precum și alte
personalități regizorale și actori-
cești, despre care vom mai vorbi...
la momentul oportun.

Trebuie să mai adaug, că în
cadrul unui bogat schimb de de-
legații, care se va face de-a lun-
gul viitoarei stagiuni, cu ocazia
sărbătoririi lui 7 Noiembrie vom
primi vizita unui grup de cinești
sovietici, iar în zilele Festivalului
Filmului Francez, a unui grup de
actori și regizori din Franța.

De asemenea interpreți și regi-
zori ai filmelor noastre vor lua

parte la premierele filmelor românești în U.R.S.S. și la Gala Filmului Românesc care va avea loc la Paris și Marsilia.

FILMELE ROMINEȘTI PESTE HOTARE

— Ne-ați putea împărtăși câte ceva din opinia spectatorilor din străinătate asupra filmelor noastre?

— La Festivalurile Internaționale de Cinematografie, care au avut loc în ultimii ani, filmele noastre s-au bucurat de succes și au câștigat un prestigiu — socotim noi — binemeritat. Toată lumea cunoaște victoria pe care a înscris-o „Scurta istorie” a lui I. Popescu-Gopo la Cannes și răsplătirea acestui succes cu Medalia de Aur a Festivalului.

Este indicat să amintim și despre Medalia de Argint pe care au primit-o la Roma 8 filme documentare românești. Recent, la Karlowy-Vary, personalități din lumea cinematografeiei internaționale ca de pildă criticul Georges Sadoul, sau profesorul Brousil au avut aprecieri elogioase despre filmul nostru „Citadela sfărîmată”.

Pe ecranele cinematografelor din China, rulează actualmente filmele „Afacerea Protar” și „Alarmă în munți” dublate în limba chineză. Nici mai mult nici mai puțin de cinci milioane de spectatori au vizionat într-o săptămîină fiecare din aceste filme, pe care le-am văzut și eu — așa dublate — și trebuie să mărturisesc că am încercat un sentiment ciudat auzindu-i pe Iancovescu, Finteșteanu, Radu Beligan, și Iurie Darie... vorbind... chinezește. Despre cât sînt de solicitate filmele noastre peste hotare, v-aș mai putea spune multe. Așa cum am mai spus, la iarnă, „Alarmă în munți”, „Moara cu noroc” și „Citadela sfărîmată” vor rula pe ecranele cinematogra-

felor din U.R.S.S. Dublat în limba germană. „Pe răspunderea mea” se va juca în Austria și cu titluri în limba engleză se va reprezenta în Anglia. Producțiile românești

Betsy Blair în filmul „Strada Mare”.

pot fi vizionate actualmente în cinematografele și cluburile din Suedia, Finlanda, Israel și Iran. De curînd, Belgia a achiziționat un număr de filme documentare și de desene animate românești pentru cinematografe și televiziune. Planul de Stat al Indiei prevede achiziționarea unui număr de 15 filme românești de scurt metraj. Cît privește „Scurta istorie” ea este cerută în America, F. F. Germană, Franța și Finlanda.

AL. ASSAN

„OVIDIU“

pe scena Naționalului

Cu prilejul comemorării, în lumea întreagă, a bimileniului lui Ovidiu, nemuritorul autor al „Metamorfozelor“ și a „Artei iubirii“, Teatrul Național „I.L. Caragiale“ își va deschide stagiunea cu una dintre cele mai valoroase lucrări ale literaturii noastre dramatice: Ovidiu de Vasile Alecsandri. Piesa s-a reprezentat pentru prima oară în stagiunea 1884—1885 a Teatrului Național, cu Grigore Manolescu în rolul titular și cu Aristizza Romanescu în rolul Iuliei.

Exilul lui Ovidiu, ca urmare a răzbunării împăratului August Octavian, zbuciumul și moartea poetului la Tomis (Constanța noastră de astăzi) l-au inspirat pe A-

Din corespondența rămasă de la Alecsandri și din mărturiile contemporanilor, se vede că autorul a îndrăgit cel mai mult din toate lucrările sale dramatice pe „Ovidiu“, la care a lucrat, aducându-i modificări, pînă în preajma morții sale în 1890.

La început — și așa s-a jucat la premieră — „Ovidiu“ avea numai patru acte. Piesa a fost reluată în 1887 cu un act în plus, cu adăogirea unui personaj, Corina și prin eliminarea altora.

Din corespondența purtată de Alecsandri cu Aristizza Romanescu, interpreta lui favorită, reiese pasiunea pe care a pus-o autorul în

George Vraca

Toma Dimitriu

lecsandri, care evocă întîmplarea încă în ultimile scene din „Fîntîna Blanduziei“, scrisă cu un an înainte.

crearea acestei piese: Alecsandri i se adresează Aristizzei de la Medgidia cu „scumpă Getta“; aceasta,

În urma succesului obținut de actriță în „Fântâna Blanduziei“, dar o înștiințează: „Îți dau acest titlu pîn-ce grație lui Ovidiu, vei purta numele de Iulia“... Peste cîteva zile Alecsandri îi scrie Aristizzei: ...„mă gîndesc cu drag la Ovidiu și la Iulia... voiesc să fac din acest rol ceva mai pasionant decît „Getta“ și sper să-ți pregătesc un succes încă mai mare.

Teatrul Național pregătește actualmente piesa lui Alecsandri într-o interpretare și o montare excepțională. Nu este vorba de o simplă reconstituire a vechilor spectacole cu această piesă. Preluînd tradiția în tot ce are ea mai de valoare, regizoarea Marietta Sadova și interpreții în frunte cu George Vraca, care va juca rolul lui Ovidiu, se străduiesc să realizeze un spectacol modern, merit să evidențieze din plin frumusețile exotice și conținutul de gînduri al lucrării lui Alexandri.

Bogate indicații în acest sens sînt cuprinse în scrisorile, unele inedite — pe care Alecsandri le-a trimis,

Ion Iancovescu

în preajma premierei lui Ovidiu, direcției tehnice a teatrului. Din scrisorile aflate la Biblioteca Academiei R.P.R. iese în evidență meticulozitatea lui Alecsandri, în ceea ce privește realizarea spectacolului. De aceea colectivul de

interpreți studiază lucrări și stampe, în legătură cu epoca în care se desfășoară acțiunea piesei. Pregătirile au început încă din vară. Interpreții au plecat cu rolurile la odihnă; tînărul pictor scenograf

Marietta Sadova

M. Tofan caută să respecte întocmai dorințele autorului, iar Marietta Sadova a „golit“ Biblioteca Academiei de lucrările privind viața, opera și epoca lui Ovidiu.

Și astfel, la mijlocul lunii septembrie, vom auzi de pe scena „Comediei“ pe Ovidiu, spunînd deznădăjduit manuscriselor sale:

Copiii mei, voi „Triste“ și voi „Metamorfoze“

Și tu „Arta iubirii“ ca mîndre apoteoze.

Ce lauri vă așteaptă în timpii viitori,

Păianjenul urzi-va pe voi în vîltori,

Și eu, căzînd în haos ca grindina în marea

Avea-voi două gînduri: și moartea și uitarea...

Dar nu a fost așa. Omenirea întregă, ca un semn al înfrățirii, îl comemorează pe Ovidiu.

RADU MINA

*La Teatrul
Muncitoresc C. F. R.*

Rapsodia Țiganelor

Legendă muzicală de Mircea
Ștefănescu și Elly Roman.

Stînga sus: Tamara Buciuceanu în rolul Creanga și Mircea Cruceanu în rolul Voicu.

Stînga jos: Constantin Lungeanu în rolul Franz Liszt și Aurel Ghițescu în rolul Barbu Lăutaru.

Dreapta sus: Tamara Buciuceanu în rolul Creanga și Nicolae Sireteanu în rolul Fanache.

Dreapta jos: Mihai Cruceanu în rolul Voicu, Graziella Albini în rolul Duduca și Astra Dan în rolul Romica.

OPERETE

OPERETE

OPERETE

Opereta este foarte tînăra. Să ne gîndim că dacă opera are cam 5 secole, iar baletul... cîteva milenii, prima operetă abia dacă a împlinit o sută de ani. Dar, ca un copil precoce, genul acesta a strălucit aproape îndată după naștere... Și ce poate fi „tînăr“ decît o operetă „seculară“ de Strauss, Lehar sau Millöcker?

Deci, să dăm cuvîntul lui... Lehar. Ar fi greu să întîlnești un iubitor de muzică pe care simpla ascultare a unei arii la radio să nu-l facă să exclame: e „Văduva veselă“!... Dar dacă vesela eroină a operetei ne-a vizitat adesea pe calea undelor, de mult nu i-a mai fost dat să pună piciorul pe scenele bucureștene. I-a venit rîndul în toamna acestui an, cînd în regia lui Ion Dacian, „Văduva veselă“ își va face apariția la Teatrul de Operetă din București.

Nu mult după ea, va mai apare un personaj agitat, tot atît de legendar: „Studentul cerșetor“... un titlu trist, care ar părea mai degrabă menit să inspire o melodramă! Fiți liniștiți; celebra operetă a lui Millöcker nu prea suferă de melancolie.... Dimpotrivă!

...Ca de altfel și o altă operetă, de dată cu mult mai recentă, al cărui sediu s-a mutat de astă dată

de la Viena la Moscova: „Zarvă între fete“, de Miliutin. Să nu spuneți că nu ați auzit de ea... Ar fi de ajuns să vă cîntăm o singură arie și veți exclama cu bucurie... Ei, dar asta e!... Cum s-o cînti însă fără note, fără plăci de patefon? Să lăsăm deci farmecul primei ascultări integrale pentru începutul acestui an, cînd Teatrul de Operetă ne va oferi cea de-a patra premieră a sa....

A patra?... Neapărat, pentru că am uitat să vă spunem: prima noastră scenă de operetă s-a hotărît să ne prezinte pentru acest an și o... operă. O operă comică firește, în care este vorba de o căsătorie — și încă secretă!... Așa dar, „Căsătoria secretă“ de Cimarosa va apare în curînd pe scena Operetei din București, în interpretarea unui grup de tineri cîntăreți.

Deci, Lehar, Millöcker, Miliutin, Cimarosa... Și — să nu uităm George Klein. Pentru că, în timp ce celelalte lucrări vor vedea rînd pe rînd luminile rampei, „Te voi iubi mereu“, vechea noastră cunoștință, se află în plină repetiție. Prin urmare rectificăm din nou: 5 premiere.

Se pare că vom avea multe bilete de cumpărat anul acesta, la teatrul de pe malul Dîmboviței... Firește, dacă le vom găsi!...

la teatrul muncitoresc c. f. r.

Încă înainte de închiderea stagiunii trecute, Teatrul Muncitoresc C.F.R. a pregătit intens și într-un timp record, legenda muzicală în trei acte „Rapsodia țiganilor” de Mircea Ștefănescu, cu muzica de Elly Roman pe versuri de Radu Costăchescu. Succesul acestui spectacol, prezentat întâi pe scena din Giulești și recent, pe aceea a Teatrului din parcul I. V. Stalin, a încununat munca unui colectiv sînguincios de actori și regizori.

O vizită la secretariatul literar al acestui teatru, în sălile de repetiții sau în foaierea actorilor se soldează întotdeauna cu noutăți.

Aflăm de pildă, că pentru stagiunea 1957—1958, Teatrul Muncitoresc C.F.R. pregătește nu mai puțin de șase premiere. Adăugați la noile piese în pregătire unele succese din sta-

giunea trecută, ca de pildă „Domnișoara Nastasia”, „Intrigă și iubire”, „Slugă la doi stăpîni”, ori comedia „Doc-

Frederic Vinea văzut de Don.

tor în filozofie” cu care teatrul a întreprins, recent, un lung turneu prin țară, — și veți putea anticipa cu ușurință activitatea viitoarei stagiuni.

— Bine, bine, — vor obiecta cititorii noștri — dar despre ce fel de piese noi e vorba?

Intrebarea este îndreptățită. Așa dar, să răsfoim carnetul de noșite, și să începem...

Scenă din „Domnișoara Nastasia“ de G. M. Zamfirescu. Marga Anghelescu (Nastasia) și Colea Răutu (Ion Sorcovă).

Prima piesă cu care se va deschide, la 15 septembrie, stagiunea de toamnă, este drama în trei acte „Secretul doctorului Bergman“ de Frederic Vinea. Titlul este provizoriu, iar autorul este un... debutant. Actori și regizori sînt însă unanimi în a aprecia favorabil valoarea dramatică a lucrării.

A doua surpriză pe care ne-o pregătește Teatrul este tot o lucrare originală. E vorba de „Cătălina și voincii“ de Radu Miron, care va fi pusă în scenă de tînăra regizoare Geta Vlad. Teatrul din Giulești mai pregătește încă o piesă originală, asupra căreia nu voim să anticipăm întru cît se pare că există încă dificultăți de... creație.

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, colectivul teatrului pregătește comedia satirică „Baia“ de Maiakovski, în regia lui Horea Popescu. Din repertoriu mai fac parte „Mizerabilii“ de Victor Hugo, în regia lui George Loghin. „Casa Bernardei Alba“ de Federico Garcia Lorca și „Bolnavul închipuit“ de Molière.

Insoțiți de cîțiva prieteni actori, dăm o raită prin clădirea teatrului. Pretutindeni, o activitate și o agitație febrilă. Pe scenă, în foaiere, în sala de balet, în bibliotecă, și chiar în holul de la intrare în teatru, actorii și regizorii repetă, citesc, memorează, primesc sau dau indicații. Dar nu numai ei se agită, ci și pictorii, decoratorii și electricienii și mașiniștii și tîmplarii și recuziterii și tapițerii și regizorii de culise, secundați de coordonatorul tehnic și impulsionați în tot momentul de șeful de... producție.

Va mai trece puțină vreme și

— într-o dimineață — trecătorii vor da cu ochii de afișele variat colorate ale Teatrului anun-

țind rezultatele muncii rodnice de pînă acum, odată cu mult așteptata deschidere a stagiunii.

Scenă din „Doctor în filozofie“
de B. Nușici

Premierele FILARMONICII

Orchestrale filarmonice suferă de mult o nedreptate.

Se vorbește despre premiera unui teatru de dramă, de operă, dar se uită că săptămînal, în cadrul concertelor simfonice, au loc nenumărate „premiere“. Nu este vorba doar de primele audiții ci și de atîtea lucrări noi, rar cîntate, a căror trecere în repertoriu constituie un serios examen al dirijorului și solistului. Iar în privința aceasta, Filarmonica de Stat „George Enescu“ a renunțat pentru noua stagiune la orice... zgîrcenie. În afara perioadei în care formația va fi plecată din țară (în Jugoslavia și U.R.S.S.) concertele duminicale ale melomanilor bucureșteni nu vor fi de loc lipsite de atracții. De la lucrări clasice de o imensă valoare ca „Mathëus

Passion“ de Bach, pînă la creația modernă a lui Suchon „Metamorfozele“ de la amplele lucrări vocal-simfonice de Brahms „Nănie“ și „Cîntecul destinului“, pînă la scurta uvertură dramatică a lui Debussy „Martiriul Sfîntului Sebastian“, de la poeticul „Daphnis și Chloe“ de Ravel pînă la eroicul „Spartacus“ de Hacıaturian.

Firește, că printre toate aceste noutăți atrăgătoare își păstrează locul și lucrările de constantă popularitate din literatura muzicală clasică sau romantică. În întregul lor, programele viitoarei stagiuni vor încerca să răspundă celor mai diferite cerințe ale melomanilor, de la cei care abia deprind farmecul muzicii, pînă la rafinații în căutare de noi frumuseți.

Zeno Vancea

Mihail Jora

Un loc important rămîne rezervat, ca și pînă acum creației muzicale românești. Sînt prezentate pe lîngă simfoniile lui Sigismund Toduță (a 2-a) Alfred Mendelsohn (a 6-a) D. Cuclin (a 11-a) Marțian Negrea (Simfonia Primăverii) Jora, Castaldi, Ion Dumitrescu (Simfonieta) și lucrări vocal-simfonice ca „Oratoriul de Crăciun“ de Paul Constantinescu „Mierla lui Ilie Pintilie“ de Anatol Vieru, suite de balet de Mihail Jora și Zeno Vancea, concerte instrumentale de Feldman, Basarab și Filip Lazăr etc.

Pasionații muzicii lui Stravinski vor putea auzi în afară de „Pasărea de foc“ și suitele „Petrușka“ și „Joc de cărți“, în timp ce iubitorii muzicii preclasice vor găsi în programe numeroase lucrări de Filip Emanuel Bach, Corelli și Vivaldi.

Se pare deci că Filarmonica noastră nu va duce lipsă de premiere în acest an, cu atît mai

Paul Constantinescu

mult cu cît va primi „în premieră“ și numeroși soliști și dirijori străini, despre care vom vorbi cu prima ocazie.

Ion Dumitrescu

Alfred Mendelsohn

O SURPRIZA Ca ESTRADA

Spectacol muzical de satiră și umor de N. Stroe, Aurel Felea, Jack Fulga și H. Nicolaide.

Nu știu, dragi cititori, dacă vi s-a întâmplat vreo-dată să vorbiți, dar mai ales să scriți, despre o surpriză. Eu, cel puțin, trebuie să recunosc că mă găsesc pentru prima oară într-o asemenea situație.

Cum să încep?

Să vorbesc mai întâi despre... „dreptul roman“ și apoi, printr-o

întorsătură de condei, să ajung la surpriza în chestiune? Nu, nu merge.

Sau mai bine să vă povestesc despre prologul unui reușit spectacol de estradă, în care se îmbină talentul regizorului cu cel al delegatului muzicii, iar cel al glumei și dansului nu se lasă mai prejos.

Aș mai vorbi de un greiere mic — micuț „pistruiat și în tuș muiat“ și bine înțeles de hapsîna furnică... sau mai bine, mai bine să vă povestesc cum Nicu și soția lui și tanti Aglaia și malagambiștii de la cinematograful...

Iar sînt nevoit să aștern eternele „puncte, puncte“ pentru că eu nu prea știu să povestesc, și chiar dacă aș ști, toate acestea trebuie văzute pe scenă sub mirajul reflectoarelor.

Și totuși, trebuie să scriu.

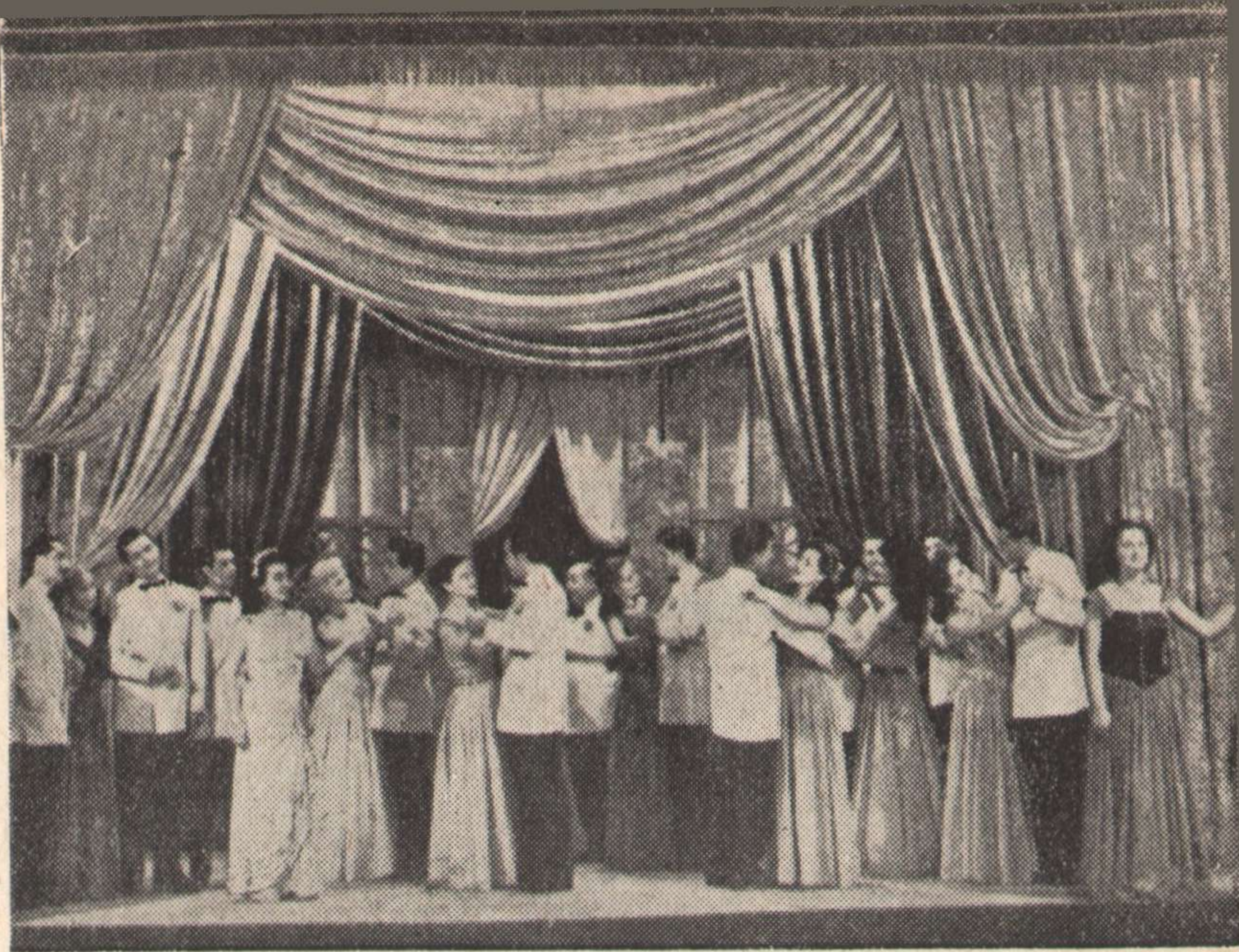
A! Da, am găsit:

Ați fost vreo dată la bîlci? Nu? Păcat.

La bîlci e lume multă și un tablou coregrafic, cu vînzători de baloane, un dispensar de „năravuri“ și Păcală... stop.

Fie ce o fi! Eu despre surprize nu mai scriu.

Scenă de ansamblu

P. S. Dacă totuși vreți să aflați despre se surpriză e vorba în vara aceasta toridă, la acest sfârșit de stagiune estivală, ducețivă la Arenele Libertății sau la Teatrul de vară din Parcul I. V. Stalin, unde fix la orele 20, șaptezeci de artiști ai Teatrului de Estradă al Regiunii București prezintă „O surpriză la... Estradă“.

Punerea în scenă e asigurată de N. Stroe, muzica și textele H. Mălineanu și N. Stroe, N. Kirculescu, J. Fulga, Aurel Feia și Florentin Delmar.

E. S.

*Scenă din spectacolul:
Tîndălescu și Păcală*

UN MARE FILM SOVIETIC

DON QUIJOTE DE LA MANCHA

„Intr-un târg din Mancha, de al cărui nume nu-mi amintesc, trăia nu de multă vreme un hidalgo, din cei cu sulită în panoplie, pavază ruginită, cal hămesit și ogar de vânătoare“. Așa începe Miquel Cervantes de Saavedra povestea „Iscusitului hidalgo Don Quijote de la Mancha“. Și — după ce-l lasă câteva săptămâni să-și întregească strămoșeasca-i armură cu cârpele de mucava, Cervantes îl aruncă pe scrintitul hidalgo în cele mai ciudate, neverosimile și nefericite întâmplări cuprinse în 126 de capitole, cite numără romanul său. Nebun și lucid, violent și blînd ca un mieluşel, înamorat ca un adolescent de robusta fiică de ţăran transformată în nobila „Dulcinee din Toboso“, „cavalerul cu chipul trist“ se luptă cu morile de vînt, sparge

capetele nenorociţilor care-l înnoaptea de veghe cavale-
lerească, căsăpeşte preinşi
care fantezia înfierbîntată
tilie, eliberează pe osîndiţi
tejează văduva și orfanul,
pe tirani, îndreaptă nedre
dacă epilogul măreţelor
geli, la care oasele sale

Bănuia Miquel Cervantes
cole și jumătate, cînd umil
lent senior spaniol să-i pu
populară operă din lume,

ai imaculatelor fecioare, cu
ul nostru umple întreaga Cas-
portați la galere. Căci el „pro-
victima și pe asuprit, înlătură
eliberează pe osîndiți“, chair
constituie nesfîrșitele ciomă-
tă cu succes.

urmă cu mai bine de 3 se-
a favoarea unui incult și indo-
learea — că a scris cea mai
de critici literari, istorici și

filologi îi vor consacra nenumărate to-
muri? Că un nou cuvînt „donquijo-
tism“ va intra în toate dicționarele din
lume? Că în secolul atomic, în libră-
riile Parisului și de pe tot globul
albumul „Don Quichotte“ al celui mai
celebru pictor, Picasso, va fi unul
din mîinile vînzătorilor? Că în studiourile
moderne și pe cîmpurile din veci-
nătatea colhozurilor primului stat so-
cialist din lume se va turna „un film
tehnicolor pentru cinemascope“ cu ace-
lași subiect?

Unii contemporani clar văzători ai
lui Cervantes au apreciat cum se cu-
vine opera sa. Calderon de la Barca
a dramatizat-o. Sute din piesele lui
Caldeon s-au păstrat; aceasta — din
păcate, — s-a pierdut.

Despre producția cinematografică so-
vietică s-au spus atît de multe lucruri
și atît de elogioase, încît e greu să
se adauge ceva în plus. La ultimul
Festival de la Cannes prezentarea fil-
mului a constituit un eveniment.

Studiourile sovietice au realizat un
„Don Quijote“ de o autenticitate excep-

PLĂCILE DE PATEFON

ÎN TURNEU

Theodor Cosma

De fapt, nici un articol muzical nu călătorește atât de mult ca o placă de patefon. Dar, în cazul nostru, nu este vorba de asemenea voiajuri ci de turneul unei orchestre întregi: orchestra „Electrecord“.

Formația vă este cunoscută desigur, cel puțin prin intermediul acului de patefon. Împreună cu dirijorul și pianistul Theodor Cos-

țională. Cu exterioarele filmate nu în împrejurimile Toledoului sau ale Sevillei, ci ale Odesei, cu peisaje nu din Sierra Morena ci din înălțimile Crimeii, echipa sovietică (regizor G. Kozintev; actori Cerkasov, Tolubeev, Galina Boleșek) a reușit de minune.

Abordarea acestei teme majore a literaturii universale de către cineaștii sovietici a prilejuit pe bună dreptate, următoarele reflecții comentatorului Pierre Hentgès de la „Les Lettres Françaises“: în 1956 sovieticii au venit la Cannes cu **Othello**, în 1957 cu **Don Quijote**; Cervantes după Shakespeare; ce ne rezervă viitorul? Un **Faust** sau un **Gargantua și Pantagruel**?

Despre regizor și actori ce se poate spune? Kozintev a realizat scene excepționale. Lupta nefericitului hidalgo cu morile de vânt a constituit obiectul a sute de gravuri. Realizarea cinematografică a scenei le întrece pe toate. Ecranul lat l-a servit admirabil pe Kozintev, pentru înfățișarea peregrinărilor lui Don Quijote și Sancho Panza, pe întinderile de o tristețe impresionantă ale Castiliei.

Cerkasov! Despre al său Alexandr Nevski s-a spus că personajul și-a

găsit interpretul ideal. Pe Ivan cel Groaznic cine și-l închipuie altfel decât l-a înfățișat Alexei Tolstoi și l-a interpretat în film Cerkasov? Iar despre „Don Quijote“ părerea unanimă este: eroul lui Cervantes nu și-ar fi putut dori un interpret mai bun. Unii cronicari au găsit că există o asemănare fascinantă între personaj și actor. Același Pierre Hentgès scria: „Interpretul este predestinat pentru acest rol. Care hidalgo ar fi găsit vreodată o astfel de asemănare pentru a fi încarnat? Care cavaler rătăcitor ar fi avut aceste picioare uscățive, acest mers de medium, această blîndețe a privirii pierdute?“

Cerkasov nu l-a estompat pe Tolubeev, interpretul lui Sancho Panza. Grăsun, vioi, guraliv, el constituie împreună cu tristul cavaler, un cuplu de neuitat. Galina Boleșek în rolul respingătoarei și totodată umanei slujnice de hangiu, Maritornes, este desăvîrșită.

Iar Rosinante? Cerkasov mărturisea într-un interviu că nenorocita mîrșoagă călărită de Don Quijote a fost așa de bine aleasă încît după turnarea scenei în care „deținea un rol principal“... a sucombat.

Gică Petrescu

Mircea Crișan

Nicolae Nițescu

ma, avînd printre soliști pe Gică Petrescu, Nicolae Nițescu, Simona Cassian etc., precum și nepuizabilul Mircea Crișan, micul detașament al muzicii ușoare românești va avea ocazia — la începutul acestei toamne — să concerteze în orașele Republicii Cehoslovace.

Repertoriul? Desigur în primul rînd, cele mai bune compoziții de muzică ușoară românească, care după strălucitele succese din Uniunea Sovietică „și-au pus în gînd” să cucerească în aceiași măsură publicul ceh.

Aranjate pentru formație redusă, punîndu-se accentul pe calitatea individuală a instrumentiștilor, în cea mai mare parte ei înșiși soliști, compozițiile din repertoriul orchestrei „Electrecord” vor prezenta întreaga varietate de stil și de inspirație a compozitorilor noștri.

...Iar publicul bucureștean, care a aplaudat nu de mult formația de jazz a lui Karel Vlach, va avea ocazia să se gîndească la plăcerile turneului unor plăci de patefon... în carne și oase..

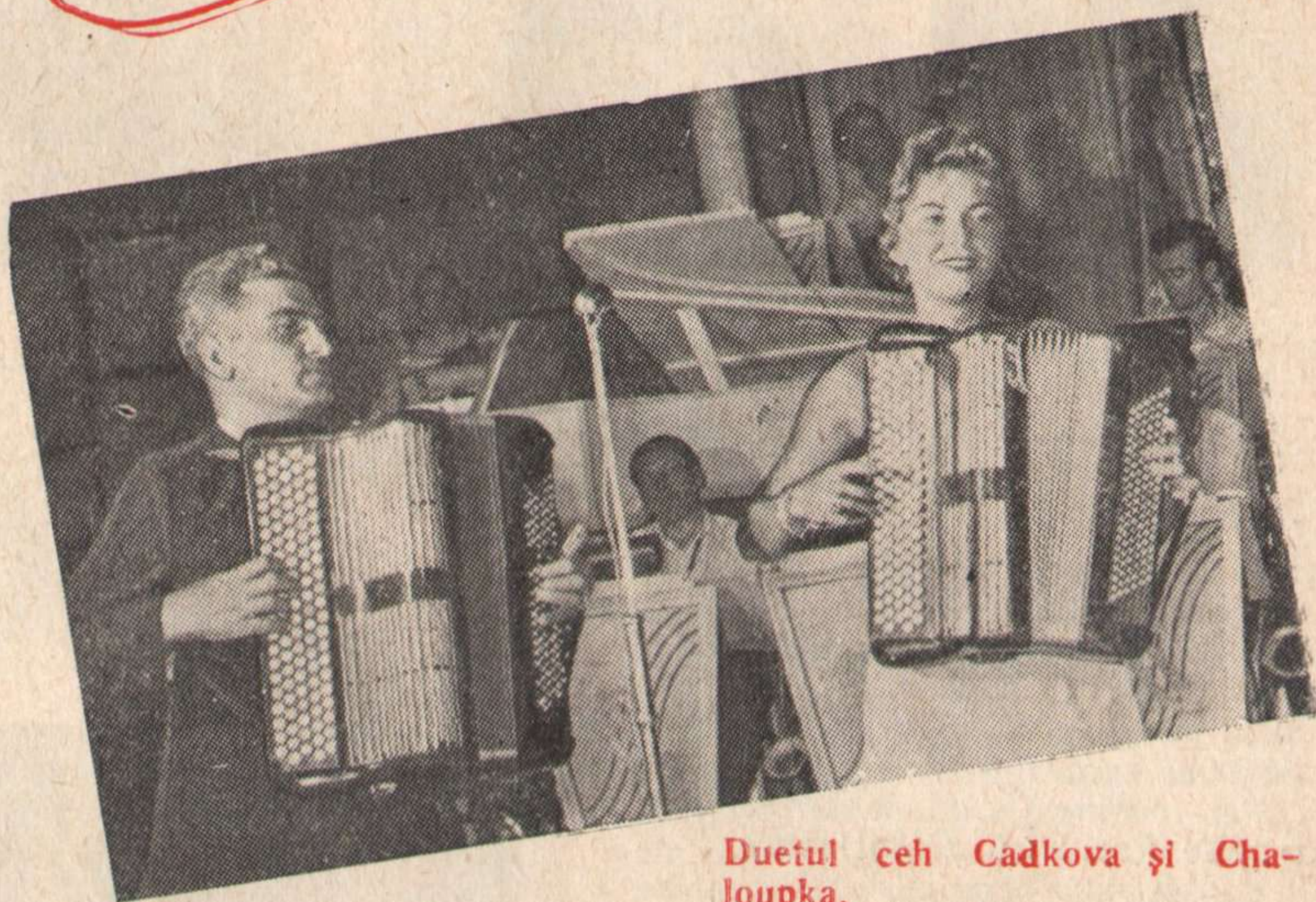
Simona Cassian

CIND DESCHIZI

CUTIA CU SURPRIZILE

Duetul ceh Cadkova și Chaloupka.

Cutia cu surprize e plină.

Atît de plină, încît e greu să vorbești de fiecare număr din program în parte cu toate că de meritat, ar merita. E deosebit de interesant desigur și numărul de acrobații al Carolinei Petrache și „la crizantema” Ioanei Șerban și demonstrația de jonglerie executată de Trio-Dumitrescu. Dar, neputînd vorbi despre toate, ne vom mărgini să semnalăm celor care n-au văzut încă spectacolul, surprizele propriu zise: În tactul unui tam-tam african își face apariția o gorilă (Toma Noroce). Fără să se sinchisească de public, gorila se plimbă prin sală circulînd prin aer și așezîndu-se cu dezinvoltură ori unde pofteste. Apoi, se în-

toarce în arenă după ce — în treacăt — șterpelește poșeta unei spectatoare. Bineînțeles că scoțoceste prin poșetă, îi împrăstie conținutul în toate părțile și celelalte spectatoare se solidarizează indignate cu „victima” (care la drept vorbind mi se pare că are o atitudine... cam contemplativă, față de starea deplorabilă în care i-a ajuns poșeta). Ideea că — dacă aș fi stat într-o loje de rangul I aș fi putut avea aceeași soartă — mă revoltă și-mi umbrește poziția provocată de comicul direct și autentic al numărului care se desfășoară în arenă. Dar un copil de lîngă mine care știe absolut totul, mă liniștește indirect, adresîndu-se unui „terț” bărbos:

„Nene, tanti aia cu poșeta e țovarășa care îmbăuzzește urșii“.

Admiratoarelor lui Gianni Spinelli li se oferă cu generozitate un substanțial potpuriu din cîntecele lansate de el, și intitulate „Succesele mele“. Aplauzele din sală demonstrează că sînt multe (și admiratoarele și succesele).

A, dar iată o veche cunoștință de-a noastră, Birocrația, o cucoană care nu se mai hotărășie să moară. Și pe tema încăpățînării ei de a supraviețui cu ori ce preț, doi ciocli (Horia Șerbănescu și Emil Popescu) se plîng că li se ia... coliva de la gură.

Dar numărul cel mai așteptat pe drept cuvînt, este acela al oaspeților sosiți din Republica Cehoslovacă, I. Cadkova și J. Chaloupka de la Teatrul de Varietăți din Praga. Ei interpretează cu talent cu măiestrie, cu deosebită căldură, o serie de cîntece cehe și românești.

Gaby și Andrei Spitz în „Fantezie coregrafică“

Dida și Juan în „Paița iubește“

Interesanta demonstrație coregrafică a cuplului Dida Constantin și Al. Juan și cîntecul „Gianni Gianino“ cîntat de Gianni Spinelli pregătesc atmosfere pentru un număr care va ține spectatorii într-o mare încordare. E vorba de „loopingul“ executat de Duo Ganea și duo Kösseghi.

Și apoi, după cîteva cuvinte despre căldurile care vin (de fapt care au venit de mult) capacul „Cutiei cu surprize“ se închide cu refrenul cîntecului „Din nou în București“.

ALEXANDR NEVSKI

Alături de „Crucișetorul Potemkin“ — o altă magistrală realizare a regretatului regizor S. Eisenstein — filmul „Alexandr Nevski“ face parte din galeria filmelor clasice, a capodoperelor cinematografului sovietic.

Amploarea viziunii sale artistice, puternica originalitate, talentul și curajul său creator au făcut ca Eisenstein să fie socotit drept una din personalitățile cele mai complexe ale cinematografului universal.

„Alexandr Nevski“ dovedește cu prisosință marile virtuți ale regizorului, care a înfăptuit această minunată evocare a trecutului istoric al poporului rus cu concursul renumiților actori N. Cercasov, N. Ohlopov, A. Abricosov, D. Onlov, și V. Massaltînova.

Muzica a fost creată de compozitorul S. Prokofiev.

Reluarea filmului „Alexandr Nevski“ este o fericită inițiativă, care răspunde dorințelor unui mare număr de spectatori.

Ghimpele

...este porecla care i s-a dat Liei, fata aceea harnică și inimoasă, care își îndeplinește meseria de șofer la o întreprindere de construcții. I se spune „Ghimpele”, pentru că prea se amestecă în treburile altora, mai cu seamă în cele ale directorului și ale arhitecților, turburându-le liniștea și buna dispoziție.

Ei, dar Lia se îndrăgostește de Gheorghe, arhitectul șef al întreprinderii, care — de altfel — este logodit cu o femeie cochetă și lipsită de scrupule.

Din această situație derivă câteva peripecii pline de haz care așa cum se întâmplă de obicei în ori ce comedie lirică — se vor încheia prin căsătoria dintre „Ghimpele” și tânărul arhitect.

Producție a studiourilor cinematografice din Gruzia Sovietică, filmul „Ghimpele” este o spirituală comedie, pe care o veți viziona cu interes și cu zîmbetul pe buze.

Țineau să cînt!

Această încântătoare producție a studiourilor sovietice „Mosfilm” descrie povestea unui tânăr păstor buriat-mongol Turmen Iangalov care, datorită excepționalelor sale însușiri vocale, este trimis la Moscova să-și dea examenul de intrare la conservator. Lipsit de cunoștințe teoretice, Turmen va fi ajutat de maiorul Bugrov șeful u-

nei secții de miliție, care-l angajează în ansamblul muzical al detașamentelor de miliție. De aci pornesc un șir de încurcături, care se vor rezolva odată cu admiterea lui Turmen ca student și cu căsătoria lui „din dragoste”. Jocul însuflețit și firesc al interpreților, ca melodiile cunoscutului compozitor Soloviev Sedoi fac din acest film — rod al colaborării frățești dintre cineaștii ruși și tinerii artiști din Republica Socialistă Autonomă Buriat-Mongolă un spectacol pitoresc dinamic și atrăgător. Regia aparține lui Andrei Frolov.

CANALUL

(Ei iubeau viața)

Distins cu unul dintre premiile Festivalului Cinematografic de la Cannes pe anul 1957, noul film polonez — realizat de regizorul Andrei Waida — evocă un episod dintre cele mai dramatice din timpul răscoalei populare a Varșoviei, împotriva cotropitorilor hitleriști.

Atacat de trupele naziste, un detașament de luptători încearcă să străpungă încercuirea, pătrun-

zînd în canalul subteran care străbate Varșovia.

Intreaga acțiune a filmului se desfășoară în timpul acestei tragice călătorii prin subteranele întunecoase ale canalului, dezvăluind caracterele și sentimentele unor oameni care luptă cu ultimele lor puteri pentru a-și apăra viața.

Realizare de un zguduitor dramatism, „Canalul” este una dintre marile opere ale cinematografilei progresiste mondiale.

Żentfa SUPREMA

Expresul de noapte Varşovia — Poznan goneşte cu toată viteza. Pe lângă el zboară ca fulgerul „semnalele luminoase“ care arată „cale liberă“. Deodată, în faţa locomotivei, un om zace întins pe linia ferată. Printr-un efort suprem trenul este oprit. Trupul neînsufleţit este al bătrînului mecanic Orzakovski.

Se porneşte o anchetă şi se descoperă că semnalele erau greşit îndreptate. Numai datorită trupului aşezat în faţa trenului s-a putut evita o înspăimîntătoare catastrofă de cale ferată.

De ce a murit bătrînul Orzakovski? Ce căuta în plină noapte

pe calea ferată? Voia oare să evite nenorocirea? Poate încercase chiar el s-o provoace?

La toate aceste întrebări nu vom răspunde noi. Ancheta despre care s-a vorbit — şi pe care o veţi urmări pe ecran — va face lumină în această întîmplare întunecată.

Noi vrem doar să vă amintim că realizatorul ei, regizorul polonez A. Munk, a fost distins — la Festivalul de la Karlowy — Vary — cu unul din premiile individuale „pentru realizări artistice excepţionale“.

DE PRETUTINDENI

● Fotografia de mai jos înfățișează pe actorii de teatru și cinematograful Vivien Leigh și Laurence Olivier în Piața San Marco din Veneția. Celebrul interpret al lui „Hamlet” și „Richard al III-lea” și soția sa au prezentat împreună cu compania „Shakespeare Memo-

● „Douăsprezece zile” noul film american realizat de regizorul Sidney Lumet și având printre interpreți pe cunoscutul actor Henry Fonda este una din marile opere ale cinematografului de peste ocean. Indreptat cu vehemență împotriva legilor antidemocratice ale

rial Theatre” pe scena Teatrului „La Fenice” din frumosul oraș italian, tragedia „Titus Andronicus” de Shakespeare.

● O ziaristă franceză, scriind despre un film produs în R. D. Germană și intitulat „Jonas” l-a caracterizat drept „o preumblare tragică prin sufletul unui german obișnuit, în Germania de Vest, în zilele noastre”. Regizorul acestui film Ottomar Domnick nu este un profesionist al cinematografului, ci un celebru neurolog din Stuttgart. Filmul a fost premiat la Festivalul Internațional al Cinematografului din Berlin.

lui Mc. Carthy și împotriva exceselor rasiale, filmul „Douăsprezece zile” ca și „Sarea pământului” — o altă producție americană de reală valoare artistică — constituie un patetic îndemn pentru apărarea echității sociale și a libertății de conștiință.

● „Pâine, dragoste și muzică” este titlul unui nou film franco-italian interpretat de Vittorio de Sica, Fernandel și de o tânără și frumoasă actriță și cântăreață italiană, Rosalina Neri care își face debutul în cinematografie.

Lev TOLSTOI

La 9 septembrie 1828 s-a născut unul dintre cei mai mari scriitori ai lumii Lev Nikolaevici Tolstoi. Cea mai mare parte a vieții și-a petrecut-o la Iasnaia Poliana, un sat în apropiere de Tula, unde s-a

născut.

Debutul literar și-l face în 1852 printr-un ciclu de nuvele (Copilăria, Adolescența, Tinerețea, Incursiunea etc.) În anii următori, scrie „Romanul unui moșier rus“, „Lucerna“, „Fericirea conjugală“, „Cazacii“, „Polikușka“ etc. Capodoperele sale sînt romanele „Război și pace“ și „Ana Karenina“. „Invierea“, „Sonata Kreutzer“, „Moartea lui Ivan Ilici“, „Hagi Murad“, ș.a., completează o operă literară de o mare varietate.

Creația tolstoiană cuprinde valoroase lucrări dramatice. În perioada 1880-1890 scrie un grup întreg de drame populare, dintre care se impune ca o capodoperă a dramaturgiei universale „Puterea

întinericului“, piesă în care caracterele sînt conturate cu un realism uimitor, iar intriga este impresionantă.

În aceeași perioadă, Tolstoi scrie o comedie satirică plină de vervă, „Roadele învățaturii“, iar în anul 1900 o puternică dramă, „Cadavrul viu“ în care este dezvăluită ipocrizia moravurilor în societatea burgheză.

Critica strălucită a orînduirii țariste, opera tolstoiană este limitată în soluții, din cauza vederilor ideologice ale autorului ei.

Tolstoi moare în anul 1910, frământat de întrebări și probleme, atmosfera reacțiunii țariste provocîndu-i profunde suferințe morale.

Antonin DVORAK

La 8 septembrie 1841 s-a născut la Kralupy (Cehoslovacia) Antonin Dvorak, unul din principalii fondatori ai școlii muzicale naționale cehe.

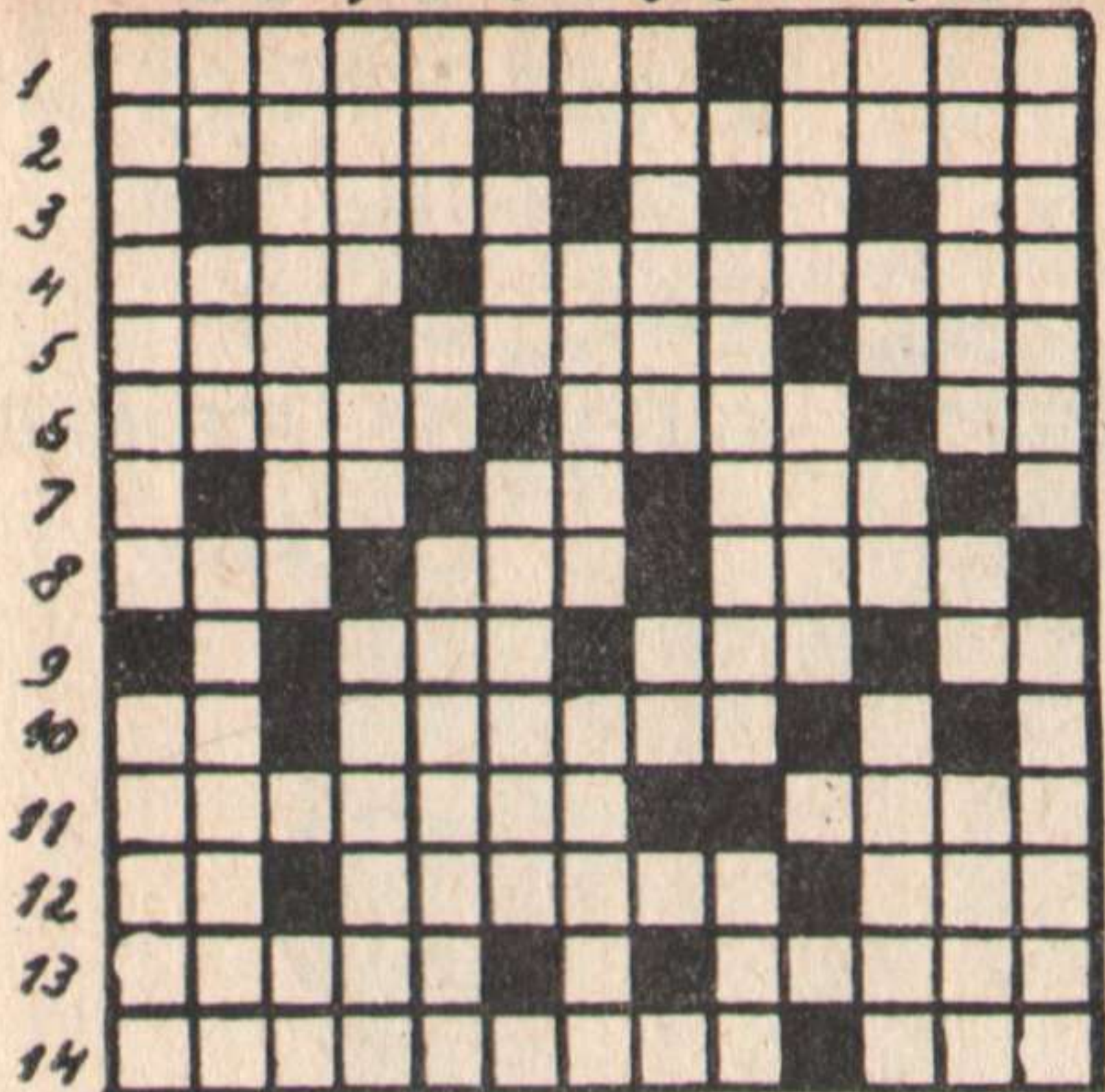
El îmbrățișează de timpuriu și împotriva voinței părinților săi, cariera de muzician, trebuind să fugă de acasă și să lupte cu mari greutate pentru a studia mai întîi orga, apoi compoziția, la început la Praga iar mai tîrziu la Viena.

Dacă Smetana este fondatorul operei naționale cehe, Dvorak este socotit creatorul simfonizmului și al muzicii de cameră cehe. Majoritatea lucrărilor sale poartă pecetea bogăției melodice și ritmice ale muzicii populare cehe și slovace din care s-a inspirat.

A compus: 5 simfonii, un concert pentru violoncel și orchestră, un oratoriu, 3 uverturi, 8 opere comice, numeroase lucrări de muzică de cameră și piese instrumentale. Dvorak a murit la 1 mai 1904 la Praga.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

JOCURI

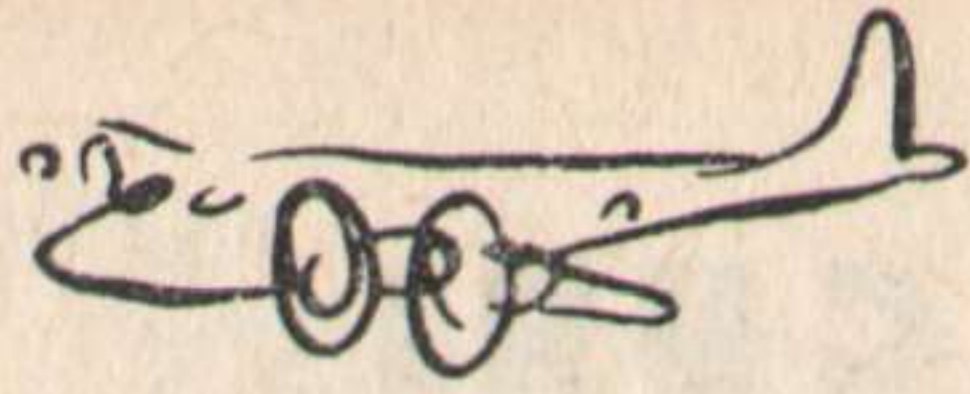
ORIZONTAL : 1) Contele Almaviva, o cîntă Rosinei — Momeală anagramată (dă un nume femenin) 2) „Lorelei“ — Operă cu aria Tatiane și a lui Lenski 3) A pune între ghilimele — Plouat 4) Suprafață melodică! — „1812“ 5) Fără restanță — Scenă rotundă — Afluent al Dunării 6) Fabricanți în în — In port — Conj. străină 7) Notă muzicală — Corp Diplomatic — 200 m² 8) „...Maria“ de Schubert — „Car cu...“ tablou simfonic de Ion Hartulary Darclée, inspirat din pictura cu același nume de Grigorescu — Pisici 9) La colinde — Cînta la vechii greci — Pană 10) Tuns la margini — Alături de Porthos și Athos 11) Maurul Shakesperian — Lună din calendarul evreiesc 12) Notă muzicală — Revoluționar italian, dintr-o operă de Verdi — Vuim 13) Curs în conservator — A convins. 4) Suită de Bizet — După Ludwig și înainte de Beethoven.

VERTICAL : 1) Scurtă piesă instrumentală — A avut prea mare încredere în Scarpia 2) Epocă presc.) — Se varsă în Marea Mediterană, formînd delta de la Camargue — In holul fiecărui teatru 3) Concerte date de soliști — Nilul secăt (!) 4) Lac în Canada — Deasupra lui Kheops — Personaj din „Hamlet“ 5) Fecior — Usturoi — A compus „Simfonia Fantastică“ 6) Pasiunea lui Harpagon — Concerte vocale 7) Ut — Autorul „Aidei“ — A clădi (scenic) 8) Fără ea nu se concepe televiziunea — Posezei 9) General egiptean, mort în criptă — Nume femenin 10) Piatră semiprețioasă — Sterp 11) Nicolae Herlea — Diftong — Spetează cu ițe — Alături de Kowner, pe afișul operetei „Aculina“ 12) Remunerația figuranților — Interjecție — Maria Voloșescu în primul rol. 13) Mișcare lentă în muzică — Iubita lui Don José.

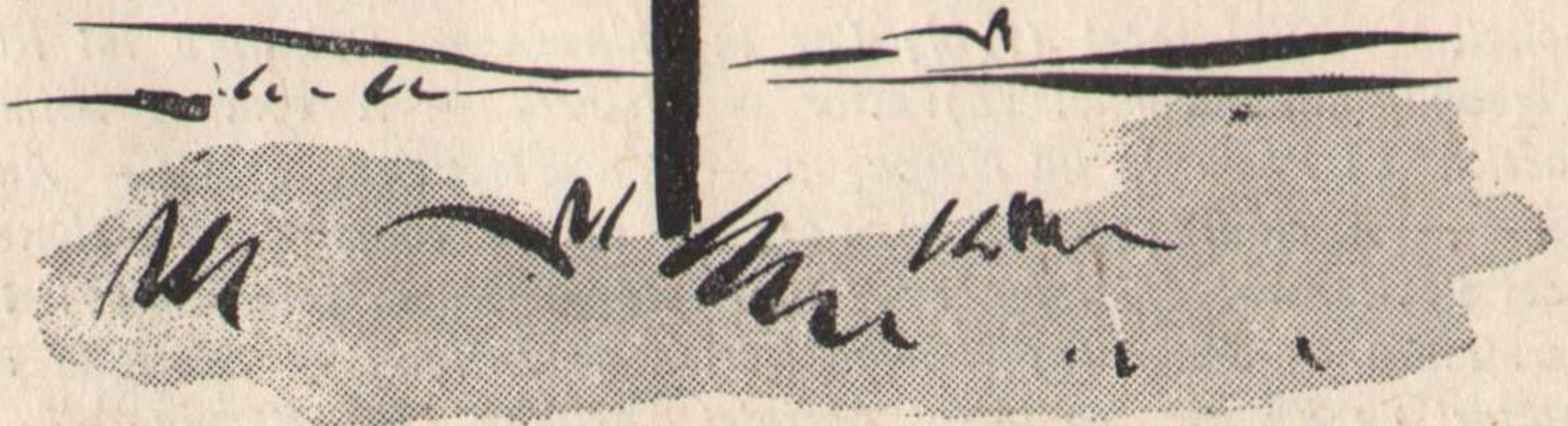

-NA! IAR AM
UITAT CE
TREBUIE SĂ
FAC CÂND
ĂJUNG DISEARD
ÎN ORAȘ!

DEPUNETI
DIN TIMP
BULETINELE
PRONOSPORT

CALMANT DESINFECTANT

in afectiunile

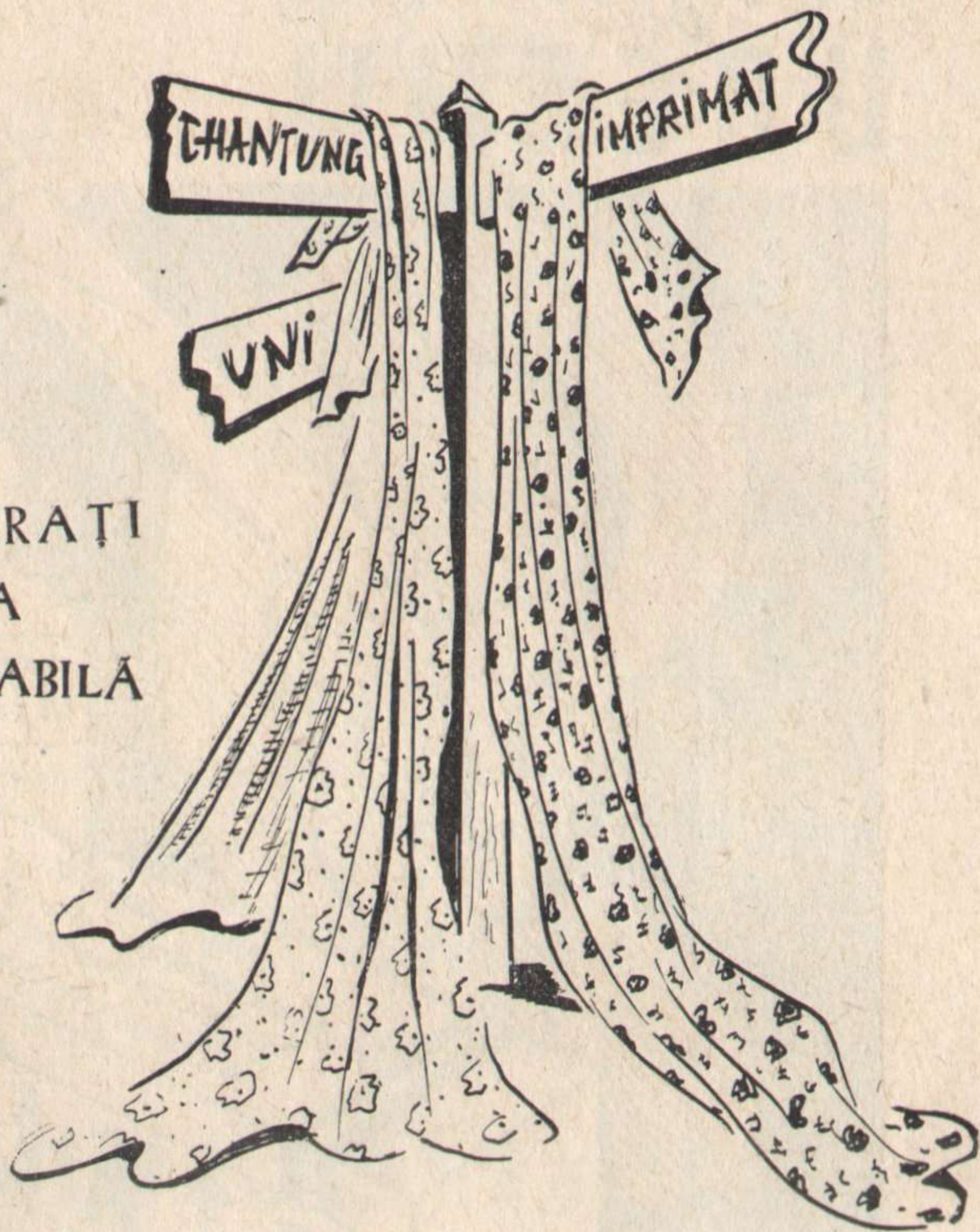
URECHII

OTALGIN

DIRECTIA GENERALA FARMACEUTICA

CUMPĂRAȚI
ȚESĂTURA
NEȘIFONABILĂ

DE VÎNZARE LA
MAGAZINELE CU TEXTILE

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ȘI PUBLICAȚII
Redacția și Administrația: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81

STUDIOUL „BUCUREȘTI“ TURNEAZĂ :

Giugu BĂRĂGANULUI

COPERTA IV : TAMARA BUCIUCEANU (CREANGA) ȘI MIRCEA CRUCEANU (VOICU) INTR-O SCENĂ DIN „RAPSODIA ȚIGANILOR“ DE MIRCEA ȘTEFANESCU.

